

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 47 (1127)

Gorica - četrtek, 26. novembra 1970 - Trts

Posamezna številka L 70

ČETRT STOLETJA po nürnberškem procesu

Pred 25 leti se je 20. novembra pričel v nekdanji trdnjavi nacizma, v Nürnbergu, največji sodni proces v zgodovini. Pred mednarodnim vojaškim sodiščem, ki mu je predsedoval lord Lawrence in so ga sestavljali predstavniki zmagovalnih velesil ZDA, Vel. Britanije, Francije in Sovjetske zveze, so sodili največjim nacističnim zločincem.

SESTAVA OBTOŽNICE

Obtožnica, ki je štela 25.000 besed, je izhajala iz dveh predpostavk: A) iz dogovora, ki so ga sprejele 8. avgusta 1945 omenjene velesile z namenom, da kaznujejo velike vojne zločince in B) iz pravilnika mednarodnega sodišča, v katerem so nakazana osnovna moralna in pravna načela za omenjeni mednarodni proces.

Pravilnik sestoji iz štirih točk. Prva točka vsebuje zgodovinski pregled nacistične zarote od 1. 1920 do napovedi vojne ZDA v decembru 1941. Druga točka navaja, na podlagi prej omenjenega zgodovinskega pregleda, nemške napadalne vojne. V tretji točki so naštetih podrobni vojni zločini, v četrti pa zločini proti človeštvu, kot so uboji, deportacije civilnega prebivalstva v koncentracijska taborišča in podobno. V tej točki so naštetja tudi politična, rasna in verska preganjanja.

V prilogi A so navedeni podrobni podatki in zločinske odgovornosti posameznih nemških političnih in vojaško-policijskih formacij ter navaja za obdobje od februarja 1938 do maja 1945 voditelje omenjenih formacij. V prilogi C je naštetih 26 kršitev mednarodnih pogojev in dogovorov: od kršitve mednarodnega dogovora sklenjenega v Haagu 29. julija 1899, ki določa mirovno poravnavo mednarodnih sporov, do lažnih zagotovil, ki jih je bila Nemčija dala 6. oktobra 1939, da ne bo kršila nevtralnosti in ozemeljske celovitosti Jugoslavije.

USODA OBTOŽENCEV

Obtožencev je bilo 24, a eden izmed teh (Himmler) je naredil samomor kmalu po končani vojni, ko je prišel v roke ameriškim vojaškim oblastem. Na zatožni klopi pa tudi nista sedela Martin Bormann, ker ga še do danes niso izsledili, in industrijec Gustav Krupp, za katerega so vojaški zdravniki vseh štirih velesil izjavili, da ne more pred sodišče zaradi umskih in telesnih kondicij. Vsi obtoženci so izjavili, da niso krivi, česar jih sodišče obtožuje. Vendar pa je bilo sodišču na razpolago več kot dovolj dokumentarnega gradiva in osebnih pričevanj o številnih najrazličnejših grozodejstvih obtožencev.

Svetovno javno mnenje je sledilo procesu z velikim zanimanjem. Ko je 1. oktobra 1946 predsednik sodišča prebral obsojbo, je v nabito polni sodni dvorani sedelo 240 časnika iz vsega sveta. 12 obtožencev (Goering, Jodl, Keitel, von Ribbentrop, Rosenberg, Frank, Kaltenbrunner, Sauckel, Frick, Seyss-Inquart, Streicher, Bormann) je bilo obsojenih na smrti, trije (Hess, Funk, Raeder) na do smrtno ječo, von Schirach na 20 let ječe, von Neurath na 15 in Speer ter Doenitz na 10 let. Trije obtoženci (Schacht, von Papen, Fritzsche) pa so bili oproščeni.

Smrtno obsodbe z obsejanjem so izvršili 16. oktobra 1946. Goeringu je uspelo dan prej narediti samomor. »Upam, da je ta usmrtitev zadnje dejanje tragedije druge svetovne vojne in da bo nauk te vojne koristil miru in razumevanju med narodi.« To so bile besede, ki jih je izrekel pred usmrtitvijo zadnji izmed desetih obsojencev, 53-letni Avstrijec dr. Arthur Seyss-Inquart, ki je pomagal Hitlerju anektirati Avstrijo in je tiraniziral Nizozemsko. Izmed treh obsojencev na do smrtno ječo živi samo še Rudolf Hess, ki je zaprt v Spandau. Ostala dva obsojenca na do smrtno ječo sta bila predčasno izpuščena iz ječe, pa sta že pred

16 leti umrla. Von Schirach, Albert Speer in Karl Doenitz so že prestali zaporne kazni in še živijo. Von Neurath je bil zaradi hude bolezni leta 1954 izpuščen iz zaporja in je čez dve leti umrl. Tudi oproščena Franz von Papen in Hjalmar Schacht sta že umrla: prvi lansko leto, drugi pa letos. Oproščene Hans Fritsche pa še živi.

JE BIL PROCES ZAKONIT?

Se danes si niso pravniki edini, ali je bil nürnberški proces s čisto formalnega in pravnega vidika v vseh točkah obtožnice zakonit ali ne. Gre tukaj predvsem za prva dva dela obtožnice, to se pravi za osebno odgovornost priprav in vodenja napadalnih vojn. Nekateri juristi utemeljujejo svoje pravno stališče o nezakonitosti teh dveh točk, češ da ko so bili izvršeni omenjeni zločini, ni bilo nobene mednarodne kazenske norme, ki bi napadalo vojno smatrala za zločin. Zato nekateri vidijo v omenjenih dveh točkah obtožnice kršitev občevljavnega pravnega načela, po katerem »nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege« (noben zločin brez zakona, nobena kazen brez zakona).

Z moralnega stališča pa ni nobenega dvoma. Pomislimo samo na podatke o žrtvah druge svetovne vojne: na bojiščih je padlo 32 milijonov vojakov; 25 milijonov ljudi je podleglo bombardiranju ali posledicam vojnih operacij; 25 milijonov jih je umrlo v koncentracijskih taboriščih, v plinskih celicah in na tisoč drugih zverinskih načinov; skoraj 30 milijonov ljudi je bilo ranjenih ali pohabljenih; nad 21 milijonov pa jih je izgubilo vse svoje premoženje.

Ameriški sodnik je v svojem začetnem nagovoru na procesu med drugim izjavil, da bodo odslej odgovorni povzročitelji napadalnih vojn in vojnih zločinov osebno kaznovani. Na žalost pa v zadnjem četrt stoletju še ni potihnilo orožje. Nova vojna žarišča, prevrati in napetosti se pojavljajo v svetu iz dneva v dan. Načela mirnega poravnavanja mednarodnih in notranjih sporov se ne kaznujejo teptajo. Zeleti je, da bosta načeli osebne odgovornosti za vojne zločine in napadalne vojne, ki so ju vzpostavili pred 25 leti v Nürnbergu, v prihodnje lahko pomagali urejati mednarodne odnose.

MARIJAN BAJC

Sv. oče na Filipinih

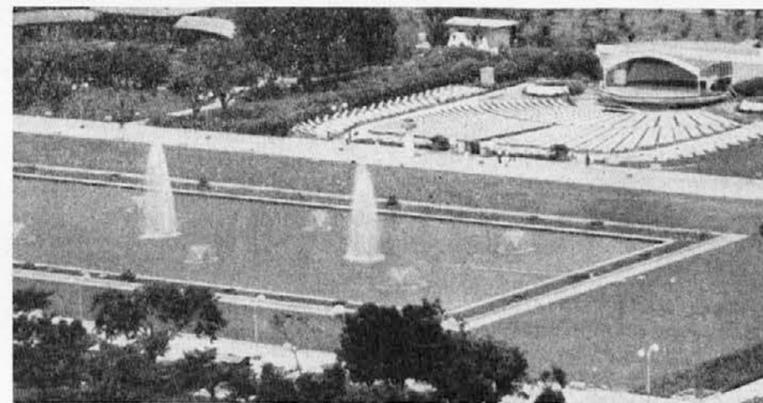
Ta četrtek je sv. oče Pavel VI. začel svoje po času in razdaljah najobsežnejše potovanje, odkar je zasedel prestol sv. Petra. Cilj njegove apostolske poti so dežele Daljnega vzhoda: otočje Filipini, Avstralija, Indonezija, Hongkong in Cejlon.

O svojem potovanju je papež Pavel VI. sam dejal na splošni avdienci v sredo 4. novembra, da ne bo imelo ne političnega in ne turističnega značaja, temveč izključno apostolski, to se pravi cerkveni, verski, duhovni in misijonski.

V dneh od 27. do 29. novembra se bo sv. oče mudil na Filipinih, državi, ki jo sestavlja 7107 otokov in na katerih živi na površini 299.600 kv. kilometrov (malo več kot Jugoslavija) 38 milijonov prebivalcev. 83 % se prišteva h katoliški Cerkvi; 5,2 %, tj. poldrugi milijon pripada k razkolni neodvisni filipinski Cerkvi, ki jo je ustanovil leta 1902 škof Gregorij Aglipay, ko se je odtrgal od Rima. Protestantov je 2,9 % — posledica petdesetletne navzočnosti Severne Amerike na Filipinih. Tudi vernikov, ki se pri molitvi obračajo proti Mekki, to je muslimanov, je nekaj: 4,9 %, kar znaša tri milijone. Ostane še 2,1 % animistov, ki živijo v notranjosti otokov.

POGLED V PRETEKLOST

Krščanstvo je prišlo na Filipine leta 1521, ko je pogumni Španec

Motiv iz parka Rizal (52 hektarjev razsežnosti) v Manili, kjer bo sv. oče na prostem opravil sv. mašo in posvetil večje število duhovnikov iz vseh krajev Azije. Manila bo prihodnje leto praznovala 400-letnico svoje ustanovitve

Magellán pristal dne 7. aprila na otoku Cebu. Kmalu potem je bil sicer ubit v spopadu s poglavarjem otoka Mactan Lapulapu, ki ni hotel priznati nadoblasti kralja Humabona, kateri je bil sprejel krščanstvo, a Španci so se vrnili in leta 1565 zasedli otočje v imenu španskega kralja Filipa II. ter njemu v počastitev dali novi mesti ime Filipini, ki je ostalo do danes.

Tri stoletja in pol so Španci ostali na teh otokih. Kakor v Latinski Ameriki so tudi na Filipinih pustili globoke in trajne sadove svoje miselnosti ter kulture. Ljudstvu, ki je malezijskega porekla, so vtisnili pečat azijskih Latincev. Danes nosijo Filipinci v splošnem španske priimke, čeprav se je v zadnjih desetletjih španščina morala umakniti angleščini. Neki angleški pisatelj je Filipinca takole označil: »To je človek, ki je tristo let preživel v španskem samostanu, zadnjih petdeset let pa v ameriškem Hollywoodu« (kjer je središče filmske industrije, op. ur.).

Res se v Filipincu prepleta navdušenje za življenje, ki ga izraža z glasbo in plesom, s trajno mislijo na večnost in neumrljivost duše. Za Filipinca je osebna čast več kot samo življenje in kot Špancu je zanj značilen »amor proprio«, tj. spoštovanje samega sebe, ki ga goji do absurda. Filipinec je kot južni Italijan ali Španec iz Anda-

luzije silno navezan na družino in sorodstvo; zelo ljubi pravdanje na sodnji, zato so Filipini polni odvetnikov. Odvetnik pa je spet najbolj primeren tip za politika. Na Filipinih so vsi rojeni za politiko, kar pomeni stalno spletkarjenje in spodnašanje drug drugega. Upravičeno je dejal neki časnikar: »Filipini niso revna država, le revno so upravljani.«

Do leta 1898 so bili Filipini pod špansko oblastjo. Špansko-ameriška vojna je Španijo tisto leto oropala ne le Kube, temveč tudi Filipinov. Severnoamerikanci so na Filipinih ostali do leta 1946. Tedaj je država postala samostojna, a je seveda gospodarsko še vedno zelo odvisna od ZDA. Ze drugo zakonodajno dobo jo vodi predsednik Marcos.

ZARIŠČE KRŠČANSTVA ZA DALJNI VZHOD

Spanija je v preteklih stoletjih Filipine ne samo kulturno prepojila, temveč tudi globoko vključila v katoliško Cerkev. Danes štejejo Filipini 1.728 župnij, 51 nadškofij in škofij, imajo 4.516 duhovnikov in 6.327 redovnic. Dva nadškofa: Rufino J. Santos v Manili in Julio R. Rosales v Cebu sta kardinala. Mesto Cebu je kraj, odkoder se je po Magellanovem prihodu krščanstvo razširilo po vsem otočju. V tem mestu stoji tudi najstarejša cerkev, bazilika Sv. Otroka (Santo Niño). Katoličani imajo kar 11 univerz in atenejev ter 931 srednjih šol.

Glavno mesto Filipinov je Manila. Prihodnje leto bo obhajalo štiristoletnico ustanovitve. Staro mesto je polno cerkva, samostanov in častiljivih stavb. Okrog tega mesta so nastale nove mestne četrti, nekatere prepolne bogastva, druge leglo silne revščine kot npr. Tondo. Zelja vsakega Filipinca je naseliti se v tem mestu, ki šteje že nad tri milijone prebivalcev. Pri tem ni važno, kako bo živel. Prav ta silna nasprotja: na eni strani ogromno bogastvo, na drugi strani neverjetna beda, so značilna za Manilo.

V tem mestu se bo torej mudil sv. oče Pavel VI. prve dni svojega bivanja na Daljnem vzhodu. Škofovske konference pod njegovim vodstvom se bodo udeležili škofje iz Koreje, Japonske, Indonezije, Laosa, Kambodže, Tajske, Vietnama, Taiwana, Malazije in Indije. Seveda bodo polnoštevilno navzoči filipinski škofje.

Tudi Filipini doživljajo notranji pretres, značilen za vso sedanjo družbo. Mlajši duhovniški rod bi rad marsikaj spremenil v korist revnih slojev, večina škofov pa je še vedno krepko povezana z nosilci oblasti in bogatini. Medtem ko je v središču Manile duhovnikov več kot dovolj in se po cerkvah berejo maše vse dopoldne, pa v predmestju Tondo obstaja za 180.000 duš le ena župnija z dvema duhovnikoma. Vsi čutijo, da je treba spremeniti »sistem«, tako v upravljanju države kot v delu Cerkve. Več dušnega pastirstva, več skrbi za deželo, več socialnega čuta za revne sloje.

Sv. oče je o vsem tem seznanjen. Gotovo bo na to škofo tudi opozoril, kajti Filipini imajo po besedah papeža Pija XI. posebno poslanstvo: postati središče, od koder bo izžarevala resnica in od koder bo luč katoliške vere obsijala ves Daljni vzhod.

ADVENT

V cerkvenem bogoslužju je 29. november prva adventna nedelja in prvi dan novega cerkvenega leta.

Advent, ki traja od te nedelje pa do božiča, je čas priprave na božični praznik. V tem času hoče Cerkev s svojim bogoslužjem vzbuditi v vernikih notranjo in zunanjo zbranost, veselje nad Odršenikovim prihodom in rojstvom ter okrepitev pobožnost do Odršenikove matere Marije.

Kakor je velika noč kmalu dobila svoj čas priprave s postnim časom, tako so na Zapadu tudi božičnemu prazniku dali čas priprave z adventom. Postni čas traja 40 dni in toliko dni je v začetku trajal tudi advent, ki je zato začel že s štirimi svetim Martinom. Pozneje so advent skrajšali in mu odkazali štiri tedne s štirimi nedeljami. V tem času se je Cerkev odela v spokorno — vijoličasto barvo in je spodbujala vernike, naj se z molitvijo, postom, daritvijo svete maše in z dobrimi deli pripravijo na krščansko praznovanje božičnega praznika. Iz te želje so pri nas nastale zgodnje adventne maše ali zornice, ki so jih ljudje zelo radi imeli in so zanje veliko žrtvovali.

Novi cerkveni koledar prinaša za letošnji adventni čas nekaj novosti. Poudarja namreč, da advent ni samo čas pokore, ampak predvsem čas veselega pričakovanja. In če se ob nedeljah v adventu pri mašah opušča slavošpev Gloria, se ne opušča iz istega razloga kakor v postnem času, ampak da bi Gloria ali angelski slavošpev na božič zadonela v novi luči in slavi.

Po novem cerkvenem koledarju se bogoslužje adventnega časa deli na dve obdobji. V prvem obdobju, to je od prve adventne nedelje do 16. decembra, se pri bogoslužnih opravilih poudarja predvsem priprava na Kristusov prihod ob koncu časov; v drugem obdobju, od 17. pa do 24. decembra, pa bogoslužje pripravlja vernike na sam božični praznik.

Na prvo adventno nedeljo se po svetu praznuje izseljenski dan. V Sloveniji se bo po sklepu škofov izseljenska nedelja obhajala na tretjo adventno nedeljo. Škofje so sprejeli ta sklep, ker so tako želeli mnogi dušni pastirji, da bo prva nedelja prosta za lepo uvedbo vernikov v novo cerkveno leto.

I. š.

Za žrtve v Pakistanu

Sv. oče se je živo zavzel za poplavlence v vzhodnem Pakistanu. Pozval je vse dobre ljudi, naj po svojih močeh pomagajo prizadetim. Dobrodelni mednarodni ustanovi Caritas je naročil, naj organizira ro pomoč. O pomoči potrebnim po svetu je sv. oče govoril tudi pri slavnostnem zborovanju mednarodne ustanove FAO ob 25-letnici njene ustanovitve. Da bi še bolj pokazal svojo pozornost do Pakistana in sočutje do žrtev prirodne katastrofe, se je sklenil ustaviti za dve uri tudi na letališču glavnega mesta Vzhodnega Pakistana v Daki, kar prej ni bilo v programu njegovega potovanja na Daljni vzhod.

Predsedstvo italijanske škofovske konference je pozvalo vse vernike, naj nesrečnim v Pakistanu pomagajo z molitvijo in denarnimi prispevki. Tržaški nadškof je pa določil, da so se 22. novembra po cerkvah pobirali denarni prispevki. Nabrani denar bo tržaški nadškof poslal nunciju v Pakistan.

Previdnost je na mestu

Afriški kardinal Zoungrana je že ponovno opozoril, da mora afriška Cerkev previdno uvajati razne novosti ter pri tem zlasti upoštevati posebnosti afriške kulture.

Načelni program Narodnega sveta koroških Slovencev

(UGOTOVITVE IN PRIPOMBE)

KLUB SLOVENSkih STUDENTOV NA DUNAJU

Poziv, ki ga program NSKS nastavlja na vse Slovence, naj se krepko udeležuje na narodnem in političnem področju, je temeljne važnosti. Toda kako pritegniti k javnemu delu ljudske množice in izobražence?

Pritegnitev posameznikov in ljudskih množic, pravi program, je moč doseči preko tiska, z vzgojnimi deli po družinah in v društvih, po krajevnih zaupnikih in krajevnih odborih NSKS. Odgovor je načelno točen, dejansko pa nalaga nadvse naporno in odgovorno delo, kako s tiskom doseči sleherni družino, kako zagotoviti pristno narodno vzgojo, kako ustvariti ustrezno omrežje krajevnih zaupnikov in odborov NSKS. Narodni svet čaka težke, a neodložljive naloge.

Kako pa pritegniti izobražence, in še posebej dijake in visokošolce?

Narodni svet stoji pred vrsto zapletenih problemov, ki se tičejo srednješolske in visokošolske mladine: dijaški domovi v Celovcu, Korotan na Dunaju, Koroška dijaška zveza (KDZ), Klub slovenskih študentov (KSS), Slovensko akademsko društvo Korotan (SAD Korotan). Ni modro, da se vsa skrb in odgovornost prepusti Mohorjevi družbi in duhovnikom. Gre za vzgojo izobražencev, od katerih bo jutri odvisna narodova usoda. Za tako važno zadevo se mora tudi narodno-politično vodstvo toplo zavzemati.

Koroška mladina ima polno pravico do prisotnosti pri skupnem izraževanju slovenske stvarnosti, ne sme torej biti odrinjena od življenjskih problemov, s katerimi se mora manjšina dnevno soočati. Med študirajočo mladino je cela vrsta mnogo obetajočih, ki iskreno ljubijo svoj rod in ki so pripravljene na žrtve in delo za narodno blaginjo. Potrebno jih je podpreti v njihovi duhovni rasti, pri resnem študiju, pa tudi v zahtevi po zdravju in res sodobni družbeni preobrazbi.

V zadnjih letih je prišlo do boleznih prelomov in izpadov. Kriza dunajskih visokošolcev ni izbruh ustvarjalnih življenjskih sil, ker je predvsem osporovalnega in torej v bistvu rušilnega značaja, pač pa je med slovensko mladino presajeni vzorec svetovnega oporečnosti, ki nima v sebi nič izvirnega in pristno slovenskega. Da je plaz splošnega oporekanja zajel tudi del slovenskih visokošolcev in da se širi navzdol med srednješolce, ni nič izrednega; tragično pri tem pa je, da zavest osebne odgovornosti te mladine ne odvrtača od skrajnih oblik nasprotovanja, ki so pravcati »luksusa«, katerega si smejo privoščiti edinole člani velikih narodov, pri katerih gore ruševin ne pomenijo veliko, ne pa sinovi šibke narodne manjšine, ki ji rušilna manija lahko zada smrtni udarec.

Kriza Kluba slovenskih študentov na Dunaju je zato kriza vesti in osebne odgovornosti, ki jo morajo rešiti visokošolci sami. Dokler v njih ne dozori umska razgledanost in zdrava kritičnost, ki jih bo prepričala, da so njihove zahteve in protesti v protislovju s svobodo vesti in z dostojanstvom človeka, je vsak napotek odveč.

Pred nami je nov svet, ki ga označujejo temeljite družbene in gospodarske spremembe. Kar je starega, bo povečini odpadlo, kar mnogi slutijo novega, se bo le malo uresničilo, uveljavilo se bo nekaj tretjega, različnega, še nepoznanega. Zato ni modro, da bi se stoočstno vezali na preteklost, niti ne da bi prisegali na novosti. Nujno je razbirati znamenja časa in v tej smeri graditi bodočnost.

KULTURNO PODROČJE

V sestavku, ki govori o dejavnosti na kulturnem področju, program ugotavlja važnost izobraževalnih središč za obstoj in razvoj slovenske narodnosti na Koroškem. Poziva vso slovensko javnost, naj nudi pobudo in vso oporo umetniškim talentom, da se razvijejo in uveljavijo ter naj stori vse, da se zgradi v Celovcu kulturni dom za znanost in umetnost, ki naj bo sedež in žarišče slovenske kulture v Avstriji ter vplivni dejavnik pri naporih za poglobitev kulturnih stikov med Avstrijo in Jugoslavijo.

Iz programa NSKS odseva občutena skrb, kako nuditi našim ljudem vso možno umsko in srčno izobrazbo in kako v njih utrditi narodno zavest in ponos. Ker se kot posebno važna omenjata družinska vzgoja in delo v izobraževalnih društvih, je potrebna jasna beseda o teh dveh osnovnih dejavnostih narodne rasti.

DRUŽINA IN NARODNE MANJSINE

Slovenski narod so v zgodovini reševali družine. Ne grad s plemstvom in niti ne mesto s srednjim slojem, temveč vas s kmečkimi družinami je ohranjela slovenstvo, ko je iz roda v rod izročala duhovno dediščino jezika, vere, običajev, narodnosti.

Kriza narodnih manjšin je v resnici kriza družin, kajti razkroj družine vodi v razkroj manjšine. Vzrok razkroja naših družin pa so: 1. Omejevanje števila otrok na enega ali dva, kar številčno slabi tudi manjšino. 2. Narodno mešane poroke, ki vključujejo celo vrsto naših fantov in deklet v drugoljezične družine; pa tudi če se tujejezični (nemški, italijanski) zakonci poročijo v slovensko družino, redno tudi v takih družinah zagospoduje tuji jezik. 3. Preseljevanje slovenskih družin v naselja s pretežno tujejezično večino.

Kriza družin pa je predvsem kriza družinskih mater. Že mnoge matere niso ne oznanjevalke vere in ne čuvarice rodnega jezika ter izročil in ni jim mnogo do tega, da bi svoje otroke ohranile Cerkev in narodnemu občestvu. Saj tudi same niso ne verne ne narodno zavedne. O odločilni važnosti vzgoje, ki jo dajejo prav matere, pravi Slomšek: »Materni nauk je mladeniču jutranja zarja, njen bogoljubni zglad mu je za vse žive dni lepa luč. Kar dobra mati v mlado srce zasadi, ne ugasne vse žive dni!«

Če mati ni narodno zavedna, saj celo sama govori z otroki v tujem jeziku, češ da »tudi otroci raje govorijo nemški«, tedaj je mati tista, ki ubija v otroku narodno dušo. Take starše je že Slomšek ožigosal: »Slovenski starši, ki slovenski znajo, pa svojih otrok slovenskega jezika ne učijo, so nehvaležni hišniki, ki svojim otrokom drago domačo reč, slovenski jezik, zapravijo, ki so jim ga njihovi dedje izročili. Podobni so taki starši slabim gospodarjem, ki svoje očetno gospodarstvo prodajo, drugo pohištvo kupijo, poslednji pa večji del beraško palico najdejo... Otroci, ki se ne naučijo slovenski govoriti od svojih staršev, izgubijo veliko premoženje, ki se več povrniti ne da. Kolikor jezikov kdo govoriš zna, toliko velja!«

Slovenski starši, ki lastnih otrok niso naučili slovenskega jezika, so otrokom prizadeli težko krivico. V dobi odprtih mej, turizma, izletov in preseljevanj je znanje jezikov najboljša dota in najdragocenejši zaklad, ki so ga mogli starši dati svojim otrokom.

Dr. RUDI KLINEC

Posvet Slovenskega ljudskega gibanja

V ponedeljek, 16. novembra sta se v Devinu sešla izvršna odbora Slovenskega ljudskega gibanja (SLG) iz Trsta in Gorice.

Za SLG iz Trsta so bili prisotni: dr. Mijač, dr. Sah, dr. Stoka, Maver Marij in Matejka, Kocjančič, Kostnapfel, Petaros, Zahar.

SLG iz Gorice so zastopali: dr. Bratuž, dr. Paulin, Suligoj, dr. Brešan, Terpin, Konje.

Sestanek je vodil dr. Maks Sah, ki je prinesel pozdrav predsednika SLG iz Trsta in poudaril pomen srečanja obeh vodstev političnih organizacij ter nakazal nekaj točk za razgovor. Predsednik SLG v Gorici dr. Andrej Bratuž je v pozdravu poudaril pomen sestanka, ki je bil že več časa v pripravi in ki bi imel predvsem namen posredovati izmenjavo mnenj ter izkustev obeh sorodnih skupin.

Tajnik SLG v Trstu dr. France Mijač je nato poročal o poteku razgovorov za skupni nastop v okviru narodnoobrambnih zahtev slovenske manjšine v Italiji. Deželni svetovalec dr. Drago Stoka in tajnik SLG v Gorici Albin Suligoj sta orisala vrsto problemov, ki se nanašajo na sodelovanje obeh političnih skupin in na koordinirano delo na raznih področjih. V razpravi so sodelovali skoraj vsi in predlagali vrsto točk, ki bodo na sporedu naslednjih srečanj oz. študijskega dela odborov in vodilnih organov obeh organizacij. Sintetično bi lahko te točke strnili na naslednje:

1. *Odnosi do matične domovine:* potreba po skupnem ter enotnem stališču obeh organizacij, ki združujeta slovenske politične sile s krščanskim svetovnim nazorom.

2. *Beneška Slovenija:* poživitev dela in prizadevanja za stalno prisotnost na tem predelu ter v Kanalski dolini.

Deželni odbor obsodil šovinistične manifestacije

V imenu deželnega odbora je na eni zadnjih sej deželnega sveta odbornik Stopper odgovoril na vprašanja in interpelacije, ki so jih vložili v deželnem svetu predstavniki raznih strank. Lista Slovenske skupnosti je vložila interpelacijo, v kateri je obsodila skrunitve spomenikov na Tržaškem, mazanja slovenskih napisov v okolici in mestu, šovinistično manifestacijo ob nedavnem shodu arditov in razne podobne akcije.

Interpelacijo Slovenske skupnosti je obširno orisal dr. Stoka, ki je med drugim rekel, da smo v Trstu žal že dalj časa priče manifestacijam, ki nimajo nič skupnega z mirnim sožitjem med narodi in ljudmi, ki jih je zgodovina postavila drug ob drugega ne zato, da bi se sovražili, ampak zato, da bi se razumeli in si medsebojno pomagali. Zelja nas vseh je, da bi oba naroda skupno delovala za splošni napredek, toda določeni krogi nočejo mirnega sožitja, ampak stalno nekaj izzivajo ter netijo narodnostno mržnjo.

Tako je prišlo na shodu arditov do fašističnih provokacij, o katerih ne bi smelo biti 25 let po vojni niti sledu, je rekel deželni svetovalec Stoka. Takšna izzivanja bi morala policija zatreti že v kalu. Priča smo vedno novim skrunitvam spomenikov partizanom in deportirancem. Skoro vsako leto oskrunijo spomenik bazoziškimi žrtvam. Ponovno moramo zabeležiti mazanje slovenskih napisov v mestu in v okolici, tako v Zgoniku, Saležu itd. Policija naj poveča svojo prisotnost ob teh spomenikih in naj prepreči takšna početja, ki so v sramoto današnjemu času.

Dr. Stoka je nato omenil žalostni dogodek v Sent Lenartu, kjer so prepovedali (še zdaj je pravzaprav ne ve točno, na čigav namig) slovenski napis na spomenik na grobu, v katerem počiva 13 slovenskih partizanov. Zgleda, da ta nedolžni napis pomeni za nekoga žalitev. Zato želimo, je zaključil svetovalec Slovenske skupnosti, da se takšni dogodki res ne bi več ponovili, kajti pravice slovenskega prebivalstva je treba globoko in iskreno spoštovati.

Odbornik Stopper se je z vso odločnostjo pridružil ogorčenju vsega prebivalstva in obsodil vse tiste, ki žalijo vrednote, na katerih sloni družba. Stopper je dejal, da je pravično, da se storilci takih dejanj odkrijejo in kaznujejo. Enaka čustva zgrajanja je deželni odbor izrazil tudi v zvezi z dogodki ob shodu arditov v Trstu.

Dr. Stoka je v odgovoru odborniku rekel, da je z njegovim odgovorom zadovoljen in pozval nato pristojne oblasti,

zlasti policijo, da prepreči v nastanku takšna dejanja, ki žalijo čustva nas vseh.

Te dni je bila na vrstnem redu tudi razprava o pomoči ribičem pri nakupu mrež in popravilu ladij. Ob razpravi o tem zakonskem osnutku se je svetovalec LSS spomnil težke preteklosti nabrežinskih, kriških in kontovelskih ribičev, govoril o njihovi garanci, pa tudi o njihovi ljubezni do morja in o tem, kako so obdelovali tudi grunte. Moderni časi, boljši zaslužki v mestu pa so vse odtegnili morju. Ostala je le kaka desetina ali dve teh naših ribičev. Stoka je zaželel, da bi deželni prispevki ribičem naše ljudi spet približali morju in ribolovu.

Kristjan na cesti

Ljubljanski nadškof dr. Pogačnik je nedavno objavil posebno pismo o vedenju kristjana na cesti. Nadškof opozarja na število cestnih nesreč. Pismo zaključuje: Tudi zaradi cestnega prometa, zaradi krvi na asfaltu je Cerkev zaskrbljena. Bodimo torej na cesti resnični kristjani in tudi v prometnem vrvežu spolnjammo zapoved ljubezni. Saj moramo biti po Gospodovi besedi luč sveta povsod.

Misijonski križ za Lat. Ameriko

V cerkvi Marije Pomočnice v Turinu je 54 salezijancev prejelo misijonski križ. Med novimi misijonarji je 26 duhovnikov, 22 bogoslovcev in 6 laičnih pomočnikov. Skoro vsi bodo odpotovali v dežele Latinske Amerike. To je 95. skupina salezijanskih misijonarjev, odkar je leta 1875 sv. Janez Bosco odposlal prve člane svoje družbe v misijone.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Kardinal Lercaro med bratoma duhovnikom Ferdinandom in Alojzijem Kolednik, ko je obiskal 29. januarja lani hišo »Domus Dei« v Podgorjah (Rož) na Koroškem

Smrt slovenskega trapista

Trapisti veljajo za enega najstrožjih moških redov v katoliški Cerкви. Iz Francije so se razširili po vsem svetu. Zelo veliko postojank imajo v Sev. Ameriki, najti pa jih je tudi v misijonskih deželah. Vsak trapistovski samostan se mora sam preživljati, zato ne sme biti odvisen od kake miloščine. Dokler so živeli trapisti v Rajhenburgu nad Savo (Brestanica) v bližini Krškega, so imeli tam tovarno izvrstne čokolade in likerjev, v Bosni, v samostanu Marija Zvezda pri Banjaluki, ki še obstaja in je lani ob potresu utrpel veliko škodo, pa so izdelovali pivo in sir ter imeli tekstilno tovarno.

Samostan v Rajhenburgu je bil v času med dvema vojnama kraj molitve in dela. Leta 1922 je bilo v njem 90 redovnikov. Od njih so bili trije Hrvati, deset je bilo Francozov, ostali že vsi Slovenci. Pa je prišel Hitlerjev napad na Jugoslavijo. Nacisti so samostan v Rajhenburgu spremenili v zbirno taborišče za naše duhovnike, preden so jih pregnali na Hrvaško. Koliko ponižanj so takrat morali slovenski svečeniki preživeti!

Po zlomu nacistične Nemčije so se leta 1945 trapisti vrnili v svoj samostan, a le za dve leti. Nove oblasti, to pot domače, so šle po poti nacistov. Leta 1947 so redovnike spet razgnale, samostan pa spremenile v žensko kaznilnico. V glavnem so

v njo pošiljali žene in dekleta, ki so bile obsojene zaradi »nasprotovanja ljudski oblasti«.

Pregnani redovniki so se raztepli na vse strani. Nekateri patri duhovniki so si dobili mesta v dušnem pastirstvu, med njimi p. Alojzij Kolednik, mlajši brat znanega prevajalca slovenskih pisateljev — predvsem Jurčiča — v tuje jezike in bivšega izseljenskega duhovnika dr. Ferdinanda Kolednika.

P. Alojzij Kolednik je bil zadnja leta župnijski upravitelj v Prihovi na Stajerskem. Tam je umrl 14. oktobra. Pokopali so ga ob številni navzočnosti vernikov in duhovnih sobratov. Navzoč je bil tudi sam mariborski škof dr. M. Držičnik. S Koroške je prihitel brat dr. Ferdinand Kolednik. Ves zveržen od revmatizma se je ob odprtju grobu poslovil od pok. brata, ki je bil 30 let prior trapistov. Sedaj je dr. Ferdinand ostal sam. Vrnil se je v svojo hišo »Domus Christi« v Podgorjah na Koroškem, ki pa jo je v svoji oporoki že prepustil Sloveniku v Rimu. V njej naj bi imeli slovenski bogoslovni profesorji in gojenci v poletni rimski vročini kraj oddiha.

Slovenci v Milanu

Po poletnem odmoru smo se Slovenci, ki bivamo v Milanu, spet sešli v nedeljo 8. novembra v cerkvi pri baziliki sv. Ambroža. »Kot bi bil doma, nekje na podružnici!« je nekdo označil cerkev, kjer se sestajamo. Cerkev je namreč zelo stara, pa tudi oskrbovana je načrtno, tako da ohranja svojo starinsko in umetniško vrednost.

Cerkev smo kar napolnili. Predvsem smo se spomnili svojih rajnkih, kot se spodobilo v začetku novembra. Msgr. Ignacij Kunstelj nam je nato obrazložil, zakaj ni bilo slovenske božje službe v oktobru. Skupno smo sklenili, da bo v bodoče slovenska sv. maša redno vsako prvo nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne. Zaenkrat še vedno v isti cerkvi.

Po opravljeni pobožnosti se bomo zbrali v lepem prostoru bližnjega cerkvenega oratorija, kjer se lahko razgovorimo in v baru popijemo čašico kave. To so lepi trenutki, ko se slovensko občestvo v Milanu sreča v obujanju spominov na domače in na rodno zemljo, in ko si izmenja misli tudi o tekočih zadevah in težavah.

Prihodnja slovenska božja služba bo v nedeljo, 6. decembra ob 17. uri. Pridite, pogledajte in začutili boste, kako je dobro, če so bratje skupaj.

Bivši izseljenski duhovnik dr. Ferdinand Kolednik se je ob grobu svojega mlajšega brata priorja trapistov p. Alojzija Kolednika zahvaljuje škofu dr. M. Držičniku in 70 sobratom za udeležbo in molitve

Cecilijanka 1970

Tradicionalna »Cecilijanka«, ki jo že vrsto let prireja Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici, nam je tudi preteklo nedeljo nudila lep in razveseljiv pregled delovanja cerkvenih in svetnih zborov na Goriškem. Poseben pomen je dala prireditvi udeležba nekaterih zborov iz obrobnih krajev slovenskega etničnega ozemlja oz. iz narodnostno najbolj zapostavljenih predelov. To so zbori iz Ukev v Kanalski dolini, iz Ljes v Beneški Sloveniji, iz Ronk in iz Jazbin. Ganljivo je bilo poslušati preproste pevce in pevke iz Ukev, kako z vso dušo prepevajo »ljuba moja je Slovenija« — v času, ko nekateri slovenski »napredni« pismouki besedičijo o preživetosti narodnosti, ki da je menda iznajdba kapitalizma! Trdno verujem, da pevci iz Ukev ne bodo sledili tem modrovanjem in še naprej peli: »ljuba moja je Slovenija! Saj je končno zavestna pripadnost nekemu narodu znamenje kulturne zrelosti!

Poleg omenjenih je na letošnji Cecilijanki nastopilo še enajst drugih zborov. Vsak je zapel po dve pesmi. Zbori so si večinoma izbrali priredbe ljudskih ali lažje umetne pesmi. Nekateri pa so pokazali tudi zanimanje za polifonijo. Posebno razveseljiva je ugotovitev, da so pri vseh zborih prevladovali mladi ljudje. Zanimanje mladine za zborovsko petje nam vzbuja lepe nade za bodočnost!

Prvi je stopil na oder cerkveni mešani zbor iz Podgore, ki je pod vodstvom pevovodje Mirka Špacapana uspešno zapel dve narodni in Adamičevi in Dolinarjevi priredbi. Cerkevni zbor iz Standreža pri Gorici pa je pod vodstvom Maksa Debenjaka prepričevalno odpel dve umetni pesmi. Sledil je nastop dekliškega zbora Marijine družbe iz Gorice, ki ga vodi prof. Lojzka Bratuž. Trinajst mladih pevke je z vso zanesljivostjo in intonacijsko točnostjo zapelo dve umetni pesmi, ki že prese-gata običajne tehnične težave. Tako Simonitijeva »Jutranja« kakor Pahorjeva »Tri ženske« sta napisani deloma v polifoničnem slogu. Ta zbor, seveda nekoliko pomnožen, bi se mogel z uspehom predstaviti tudi na tekmovanju »Seghizzi«.

Za dekliškim zborom je nastopil mlad moški zbor iz Sentmavra, ki ga vodi znani pianist prof. Gabrijel Dovetak. Čeprav ima zbor le 14 mladeničev, je vendar z uspehom predstavil tudi zahtevno Jerebovo »O kresu«. 27-članski cerkveni zbor iz Doberdoba je pod vodstvom pevovodje Karla Lavrenčiča s prepričljivo homogenostjo zapel dve ljudski v priredbi Franceta Marolta in Matije Tomca. Pavlina Komel, ki že dolga leta vodi zbor »Srečko Kosovel« iz Ronk, je s svojimi vnetimi pevci lepo podala dve umetni pesmi. Prvi del sporeda je zaključil oktet iz Jazbin, katerega vodi in v katerem poje neutrudni Zdravko Klanjšček, ki je v tem ansamblu pokazal, da je tudi odlični pevec.

Drugi del sporeda je bil na nekoliko višji izvajalski ravni in ga je odprl mešani zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice. Pod vodstvom dirigenta prof. S. Jeričija je zapel Gallusovo »Quisquis amat dictis« in z njo dokazal svojo sposobnost za uspešno posredovanje polifonske glasbe. Svoj nastop je zaključil z A. Vodopivca »Trobentami«. S cerkvenim zborom Rupa-Peč je ponovno nastopil zborovodja Zdravko Klanjšček in dostojno predstavil dve narodni pesmi. Cerkevni zbor iz Steverjana je pod vodstvom pevovodje Hermana Srebrniča uspešno izvedel dve zahtevnejši skladbi: Vodopivčeva »Boter polček« in

Lajovčeva »Kroparje«. Svojo sposobnost, da morejo zavzeto podajati tudi polifonijo so uspešno dokazali Fantje izpod Gramade pod vodstvom Iva Kralja, ki so zapeli Gallusovo »In nomine Jesu«. Tudi za njih lahko ponovim natančno isto, kar sem omenil o dekliškem zboru. Pevski zbor »Rečan« iz Beneške Slovenije se je predstavil z dirigentom Rinom Marchigem in z razveseljivim številom 35 pevcev in pevke ubrano zapel dve narodni pesmi. Za njimi so nastopili še pevci iz Ukev, ki so zapeli narodno »Venite rožce moja« s prijetnim sopranom-solo ter domorodno Volaričeva »Eno devo le bom ljubil«. Vodil jih je Franc Sivec.

Zadnji goriških zborov je nastopil moški zbor »Mirko Filej«, ki je pod Klanjščkovim vodstvom zapel Srebotnjakovo »Prečeri« »Deep River« in Foersterjevo »Včeraj Ave«, s katerim je žel veliko priznanje na nedavnem tekmovanju »Seghizzi« v Gorici. Revija je zaključil tržaški cerkveni zbor iz Rojana, ki je pod vodstvom prof. Huberta Mamola zapel zahtevne Gobčeve »Hraste« in Vrabčevi »Sinoči me je dekle vprašalo« ter »Zdravljico«. Zbor je tudi na tem nastopu potrdil svoje nesporne izvajalske kvalitete in s svojim lepim podajanjem uspešno zaključil »Cecilijanko«.

Dvorana Katoliškega doma v Gorici je bila nabit polna hvaležnega občinstva. Na začetku prireditve, na kateri sta posamezne točke sporeda povezovala Franca Ferletič in Simon Komjanc, je dr. Kazimir Humar, predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete na Goriškem v svojem nagovoru dal priznanje požrtvovalnim pevovodjem, pevkom in pevcem, pozval k skupnemu delu in izrekel željo, naj bi v bodoče politične pregrade ne ovirale socialovanja med Slovenci na kulturno-prosvetnem polju.

Ubald Vrabec

Oktober »Mladika«

Tik pred novembrskimi prazniki je izšla oktobrska številka Mladike, zaradi česar smo jo prejeli šele pretekle dni. V glavnem je posvečena našemu prosvetnemu delu, ki kliče tako organizatorje po župnijskih prosvetnih krožkih in društvih, kakor tudi naše ljudi, naj z veseljem zahajajo v prosvetne dvorane. V tem smislu je napisan uvodnik Ivana Udoviča. Dva spominska članka nas seznanjata z dvema datumoma v slovenski zgodovini in sicer 29. oktober 1918, ko smo dobili Slovenci svojo prvo slovensko vlado v Ljubljani, drugi članek pa nas spominja na koroški plebiscit.

Literarni del revije je precej bogat, da omenimo pesmi Nelly Schuster, ime, ki ga zadnje čase pogosto srečujemo v Mladiki, in pesem Borisa Pangerca. Pesnica živi na Dunaju, zato so pesmi pogosto izraz tihega domotožja, Pangerčevo pesem pa preveča misel na mrtvo mater. V tej številki se nadaljuje tudi Pangerčeva proza Deček s psom, ki jo odlikuje prizadeto socialno čustvo in iskreno doživetje.

Med ostalimi članki je zanimiv prikaz šolskega stanja na Tržaškem in Goriškem, nekaj spominov na počitniška doživetja, Sedmakov članek »Dvojezičnost, da ali ne?«, razgovor z dr. Stoko ob njegovem deželnem zakonu in pa članek Naši telovadci v tekmi s telovadci milijonskih narodov, v katerem S.K. ugotavlja, da so

opravil spomin na ta pomembni dogodek svojega življenja. Toda take obletnice niso pomembne le za prizadeto osebo, temveč morejo prinesiti kaj koristnega tudi za druge. Tako so moji številni slovenski prijatelji, stari kot novi, hoteli, da se ta dogodek primerno proslavi.

Sulčičeva gospa je diskretno dobila moje mere in tako so Sulčič, Vider, Domicej, Kjuder in še kdo poskrbeli, da sem imel za osebni praznik 12. julija 1952 nov talar in novo suktnjo. Za te stvari sem se jaz namreč kaj malo brigal in bil več kot enkrat v zadregi zaradi premajhne pazljivosti glede moje zunanosti. Tako se mi je nekoč primerilo, da sem šel iz Floresa na Avellanedo s suktnjo narobe oblečeno in to šele opazil, ko sem stopal čez most na Avellanedi, ko je bilo treba obrisati nos, pa ni bilo žepa tam, kjer sem ga iskal.

Sobratje duhovniki so tisto nedeljo prihitali v lepem številu in pri kreolskem asadu smo potem preživeli veselo popoldne ob lepih spominih. Tedaj je bila prvič slovesna diakonirana sv. maša pri

Zahvala in pozdrav

S težkim srcem in neradi smo se poslovili od našega sedanjega župnika g. Mirka Mazora. Skoraj deset let je bival med nami, vedno dobri pastir za vse, ki mu jih je Cerkev zaupala. Zlati nauki, ki nam jih je vedno polagal na srce, zlasti ob slovesu, bodo naš program za življenje, ki ga hočemo zvesto in vestno uresničevati dan na dan — vse do smrti.

Obenem mu želimo na novem službenem mestu v Podgori obilo božjega blagoslova. Naj bi bil njegov apostolat rodovit in mu nudil obilje notranjega zadovoljstva. Istočasno od srca pozdravljamo novoimenovanega župnika za Sempolaj g. Stanika Zerjala, ki bo prišel, spremljan od g. nadškofa, med nas to nedeljo 29. novembra. Želimo mu, da bi se v naši sredi dobro počutil in uresničil vse načrte, ki si jih je zastavil v duhovno korist sempolajskih vernikov.

Farani iz Sempolaja

Umril je časnikar Franc Kavš

Pretekli teden je nenadoma umrl, zadet od srčne kapi, časnikar Primorskega dnevnika Franc Kavš. Pokojnik je bil zelo razgledan, pa istočasno skromen in vesteren v svoji dolgoletni časnikarski službi.

† Albin Križmančič

Minuli teden je po dolgi bolezni preminil Albin Križmančič iz Krogelj. Pokojnik je bil v svojem življenju vedno narodno zaveden slovenski mož ter je na prejšnjih občinskih volitvah kandidiral na listi Slovenske skupnosti. Dokler je mogel, je odločno zagovarjal svoje narodno stališče pred političnimi nasprotniki. Zadnja leta pa je težko bolehal. Izvoljeni svetovalci

sestavljali jugoslovansko reprezentanco na mednarodnih tekmah v Ljubljani skoro izključno Slovenci.

Prof. Martin Jevnikar nadaljuje z razpravo o sodobni slovenski zamejski literaturi in obravnava Franca Bükviča, P. Bazilija Valentina in Janeza Prepeluha-Mihaela Jerasa. Razen tega je še zapis o gledališču, o knjigah, o razstavah in o radiu, pri čemer lahko D.J. (kritik zadnje številke Mladike) spozna, da je njegova trditve neresna, ker pač revija pohvali, kar se ji zdi na radiu pozitivnega in opozori, če kdaj ni kaj prav. Med pismi so zanimivi odmevi na Drago, posebno odmevi v ilustracijah.

mf

SENZACIONALNA STAVA

»Naj se zdí še tako neverjetno, pravkar smo prejeli iz neposrednega in zanesljivega vira sporočilo, da je dr. William Thomson, sin znanega veletrgovca in politika, stavil celo svoje premoženje z znanstvenikom dr. Headleyem, da bo, v roku desetih let, prinesel dokaz, da Jezus iz Nazareta sploh nikoli ni živel, to se pravi, vsaj ne kot tak, ki ga danes častijo kot božanstvo. Pooblaščen smo, da izjavimo, da bomo svoje bralce sproti obveščali o poteku te nenavadne stave.«

Nato je William začel prebrati ostalo pošto, ne da bi se zavedal, kaj sploh bere. Končno je vzel v roke čisto drobno pisemce:

(Iz knjige »Gobavi lord«, ki izide pri Goriški Mohorjevi družbi za leto 1971)

in drugi prijatelji Slovenske skupnosti iz dolinske občine so se ga spomnili na svoji seji pred nekaj dnevi v Borštu. Zeni Mariji in drugim članom družine izrekajo globoko sožalje.

SLOMSKOV DOM V BAZOVICI IN DRŽ. UČ. A.M. SLOMSEK V TRSTU priredita v nedeljo 29. novembra ob 15.30 v Slomškovem domu v Bazovici

AKADEMIJO

v počastitev 170-letnice rojstva ANTON MARTINA SLOMSKA

Slavnostni govor: dr. Anton Kacin. Nastop zbora učiteljsčnikov pod vodstvom prof. Marije Zupančičeve, mladinskega zbora in gojencev glasbene šole Slomškovega doma, cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom prof. E. Zajčeve. Recitacije učiteljsčnikov in mladincev Slomškovega doma

Nova doktorja

Jurij Vodopivec iz Barkovelj je 19. novembra postal doktor geoloških ved na tržaški univerzi. Na milanski univerzi pa je promovirala za doktorico filozofije iz modernih jezikov Meta Ostan, hči bivšega načelnika slovenskega programskega oddelka na tržaškem radiu. Obema novima doktorjema naše čestitke!

Marijanišče na Opčinah

Prihodnji teden nas za stalno zapusti dosedanji ravnatelj in katehet na openski srednji šoli salezijanec g. Ivan Dobršek, ki odhaja v Kanado na slovensko faro v Hamilton. Sobratje, dijaki in prijatelji se mu zahvaljujemo za požrtvovalno delo med nami in mu želimo vso srečo in božji blagoslov na novi postojanki.

Občni zbor Narodne in študijske knjižnice

Na občnem zboru Narodne in študijske knjižnice so posamezni odborniki poudarili pomembnost omenjene slovenske kulturne ustanove pa tudi finančne težave in neprimernost sedanjih prostorov. Knjižnica ima sedaj nad 45.000 zvezkov, med katerimi je zelo veliko takih, ki bliže zanimajo tukajšnje izobražence. Na občnem zboru so sklenili, da se odsek za zgodovino in etnografijo, ki je bil doslej avtonomen, vključi v knjižnico. Za novega predsednika je bil izvoljen inž. Stanislav Renko. V odboru je še šest članov.

Širite »Katoliški glas«

Bralci pišejo

»Primorski dnevnik« uči logike papeža Pavla VI.

V štev. 260 z dne 17. novembra razlaga slovenski tržaški dnevnik svojim bralcem, da je papež Pavel VI. v svojem govoru na izredni konferenci svetovne ustanove za kmetijstvo in prehrano FAO dne 16. novembra v Rimu zašel v protislovja. Dolžiti papeža, da ne pozna logike, da torej govori nespametno, neumno, ima pač ta namen, da se ga pred bralci osmeši in mu vzame ugled. A papež se ni motil, njegov govor je bil v skladu s pametjo.

Papež je v tistem dolgem govoru v francoščini poudaril svoje misli (Primorski pravi »pojme«), da je treba pomagati narodom na nižji stopnji razvoja. Ponovil je ob tej priliki besede papeža Janeza XXIII., da je v soglasju z njim nasproten nadzorstvu nad rojstvi »z metodami in sredstvi, ki so nevredna za človekovo dostojanstvo«. Dalje pravi, da je Cerkev naklonjena »premišljenemu urejanju rojstev po starših, ki so postali sposobni, da svobodno prevzemajo svojo usodo« (L'Eglise ... favoriserà ... sans doute une maîtrise raisonnée de la natalité par des couples devenus capables d'assumer librement leur destin).

Papež je hotel reči, da je za omejevanje rojstev na dovoljen, naraven način. Zavrača pa človeka nevredne načine. Gotovo je mislil na splave, na uporabo antikoncepcijskih sredstev itd.

Če bi Primorski dejal: »Papež je proti moriji še ne rojenih otrok, je proti uporabi takih sredstev...«, jaz pa sem za to, potem mu ne bi bilo treba papeža dolžiti, da govori nespametno, ampak da se on ne strinja z njegovim moralnim naukom, ker je za to, da se z vsemi sredstvi preprečujejo nova rojstva. J. Pr. Trst

V nedeljo, 29. novembra ob 17. uri bo v svetoivanskem Marijinem domu v Trstu Bevkov večer. Na sporedu je film

»KAPLAN ČEDERMAC«

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 29. nov. do 5. dec. 1970

Nedelja: 9.30 Po domače s štirimi kovčaki. 10.50 Otroška matineja. 11.15 K. Destovnik-Kajuh: Sedem ljubezenskih. 18.30 Mestece Peyton.

Ponedeljek: 11.15 Radost Evrope. 12.35 Folklorni festival podonavskih dežel. 18.00 Zgodbe o Tuktuju. 20.35 A. Ingolič: Ubita samota - TV drama. 21.55 Plošča Evrope.

Torek: 10.45 Radovedni slonček. 11.25 M. Kozina: Simfonija. 15.20 Nove melodije. 17.00 Beethoven: Simfonija št. 4. 17.45 Dve poljski pravljici. 18.30 Vesela jesen. 19.05 Oblike samoučeniča. 19.30 Oseba nega. 20.35 Starec in otrok - francoski film. 22.10 Trije ljubezenski dueti - balet.

Sreda: 18.35 Na sedmi stezi. 19.20 Dolina Gatske - reportaža. 20.35 I. Cankar: Kralj na Betajnovi. 22.20 Plošča Evrope.

Četrtek: 17.45 Veseli tobogan. 18.30 Velika pustolovščina - film. 20.35 A. Marodič: Gobarji. 21.20 Kulturne diagonale. 22.00 Beethoven: VII. simfonija.

Petek: 17.45 Bratovščina Sinjega galeba. 19.05 Svet na zaslonu: Dobra sosedba — stanje in prihodnost italijansko-jugoslovanskih odnosov. 20.35 Bratje Marx na dirkah - film. 22.00 Obletnica v hiši.

Sobota: 17.20 Ivanhoe. 17.45 Državno prvenstvo v košarki. 21.50 Svet v katerem živimo - film. 22.05 Nepremagljivi - film.

pameti padal ali težke naloge, ki so se pred mano porajale, le čuječe božje oko in materinsko Marijino varstvo so bili vir tega, kar sem mogel dobrega storiti. Vedno je živel v mojem spominu homilija iz semeniških let o brezbriznem hlapcu v 17. poglavju sv. Luke. Prav je, da bi to poglavje vsi kristjani pogosto prebirali in se po njem ravnali.

KRSTI IN POROKE

Pravico do krstne in poročne knjige je imela vikarija sv. Jožefa Pompejskega od vsega začetka. Krstni kamen je bil sprva postavljen desno od oltarja, dokler ni bila kapela posvečena in je krstni kamen dobil svoj pravi prostor pod zvonikom. Slovenski krsti so bili tako vnešeni vsi v mojo knjigo. Po malem so se začeli javljati tudi drugi, tako da je s časom število krstov naraslo na štiristo letno.

Toda poroke so bile le redke. Neveste iščejo lepo cerkev, kamor se pride z avtom. Zato jih ni bilo dolgo v mojo kapelo.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

103 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Njegovo apostolsko delo je bilo pa tudi zunaj. Kdo bi mogel naštet vse tiste, katerim je pomagal in družine, katere je razdejane oz. zopet združil ter zakone, katerim je pomagal do ureditve.

Ko smo imeli farni kino na prostem, s projekcijo na notranjo steno stolpa, je bilo vedno kaj nešččnosti. Hudobni fantalini so metali kamenje in nadlegovali na vse načine. Kaj vse je ta dobri mož s tem pretrpel, je vedel le on sam ter Bog, kateremu je daroval te bridkosti in tudi bolečine udarcev.

12. julija 1952 je bila moja srebrna maša za farno občestvo. Dosegel je, da je njegov bodoči zet Fernando Peroni tisti dan prejel prvo sv. obhajilo. Slavnostni obed je bil v njegovi hiši. Bil je to zanj dan nepopisne sreče. Vsi so bili pri ob-

Prizadevanje SDZ v Gorici za reševanje vprašanjslovenskega šolstva

Na svoji zadnji seji 24. t. m. je vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici posvetilo največ pozornosti vprašanju slovenske šole. Poslanec Marocco (KD) je vodstvu SDZ posredoval odgovor načelnika zakonodajnega urada prosvetnega ministra, po katerem bo stalež profesorjev slovenskih srednjih šol uredila posebna ministrska odredba (ordinanza ministeriale), ki je že v pripravi. Obenem je vodstvo SDZ pretreslo ločene zakonske osnutke, ki zadevajo ureditev vodilnih ter nadzornih organov slovenske osnovne šole. S slednjimi bomo seznanili prihodnjič tudi našo javnost.

Zadnji tork je vodstvo SDZ imelo tudi priliko zainteresirati deželnega odbornika za šolstvo Bruna Giusta z najnujnejšimi problemi slovenskega šolstva, zlasti se z vprašanjem zidave šolskih poslopj v ul. Campi ter sedežem trgovskega strokovnega zavoda. Odbornik je zagotovil svoje zanimanje za rešitev teh vprašanj.

SDZ se je tudi živo zavzela za interese naših kmetovalcev na Krasu, ki jim po dekretu deželnega predsednika grozi zasega zemljišč za dobo dveh let.

Podgora

Ob veseljem pritrkavanju zvonov, okusno okrašenih zunanosti in notranosti cerkve, ob mogočnem petju domačega cerkvenega zbora in številnih faranov je goriški nadškof msgr. Cocolin v nedeljo, 22. novembra umestil novega župnika Mirka Mazoro. Na cerkvenih vratih ga je pričakala tudi vrsta deklic v narodnih nošah, od katerih sta mu dve izrekli prisrčno dobrodošlico. Po umestitvi je g. nadškof spregovoril najprej v slovenščini nato pa v italijanščini, ter predložil vernikom delo župnika, težki položaj dvojezične fare ter vsem priporočil, naj molijo, da bo novi dušni pastir uspešno opravljal odkazano mu delo. Sledila je sv. maša, med katero je g. Mazora ob evangeliju v obeh jezikih pozdravil vse navzoče, se zahvalil za lepi sprejem in prosil za razumevanje in sodelovanje. Po končani božji službi se je novi g. župnik rokoval s pevci in drugimi farani, katere že več ali manj pozna, zlasti starejše. Farna skupnost na tem mestu znova pozdravlja novega župnika in mu želi, da bi se v Podgori dobro počutil ter da bi v tem delu Gospodovega vinograda videl rasti in obroditi bogate sadove svojega vsestranskega dela.

Zasedanje goriškega duh. sveta

Pod vodstvom goriškega nadškofa se je sestel 19. novembra v Gračevo na svoje redno zasedanje goriški duhovniški svet.

ZA KMETOVALCE

Kadar krizanteme zakasnijo

Letos so mnogi cvetličarji doživeli razočaranje pri krizantemah. Cvetje se namreč ni odprlo zadnje dni oktobra, ko je bilo povpraševanje najbolj živahno, pač pa šele sredi novembra. Tako je marsikje odpadel dolgo pričakovani zaslužek in družine so utrpeli občutno škodo. Taka izkušnja je draga in naše cvetličarstvo je največkrat prepuščeno samemu sebi, da se uči ob takih grenkih poskusih. Ti primeri nam kažejo, kako nujno je potrebna strokovna posvetovalna pomoč in prav tako poskusno-prikazovalna postaja za cvetličarstvo in zelenjadarstvo. Redki tečajji brez stalne strokovne podpore, ki naj jo nudijo pristojne kmetijske ustanove, ne morejo zadostiti stvarnih potreb. In potem še voda za zalivanje, ki redno zmanjka, kadar nastopi le nekoliko suše.

Zakaj so letos krizanteme zakasnele? Krizantema spada med tiste fotoperiodične rastline, ki cvetijo šele takrat, ko se je dan precej skrajšal. Letošnja jesen je bila zelo lepa; vreme je bilo sončno in suho, kar je izredno dobro vplivalo na zorenje grozdja, obratno pa je povzročilo zakasnitev krizantem. Ob sončnih dneh je dan daljši in krizantema dobi več svetlobe, kar zavira odpiranje cvetov. Tudi suh zrak in še posebej, če krizantema trpi sušo, zakasni cvetenje. Ob takem vremenu je tudi zrak mrzel — posebno ponoči — kar spet vpliva na počasen razvoj cvetlice. Vse drugače pa vpliva na odpiranje cvetja oblačno vreme; takrat

Od 24 članov je manjkal le eden. Pregledalo se je delo posameznih komisij, govorilo o gmotnem položaju škofijskega tednika »Voce Isontina«, o sestankih duhovnikov po posameznih conah in o misijonski akciji v nadškofiji. Sklenjeno je bilo, da v bodoče lahko prisostvuje zasedanju vsak škofijski duhovnik. Poročilo o sestankih pa naj ne bo osebni izraz poročevalcev-časnikarjev, ki so na sestankih navzoči, temveč naj bo uradno in zato sestavljeno od tajništva duhovniškega sveta.

Anketa o dojemanju meje

Skupina mladih sodelavcev Zavoda za mednarodno sociologijo v Gorici (ISIG) je te dni začela izvajati anketo med izbranimi skupinami prebivalstva goriške in tržaške pokrajine. Osebe, ki jih je zajela anketa in so razdeljene v starostne skupine od 18. do 70. leta, so izbrali med prebivalstvom, ki stalno prebiva v raznih občinah; izbira je bila brez predhodnega opozorila in sicer tako, da sorazmerno predstavljajo prebivalstvo, vključeno v iste starostne skupine.

Omenjeni Zavod želi s to raziskavo predvsem dognati, kako dojemajo prebivalci našega področja mejo. Vodilna podmena naj bi bila ta, da bližina meje vpliva na javno mnenje tako, da je prebivalstvo bolj dovzetno za osebne koristi potrošniškega značaja kot pa za škodo produktivnega značaja, ki jih utrpri skupnost. Vprašalnik zajema nadalje še zamotani problem, ki ga povzročajo v teh mejnih krajih prisotnost funkcionarjev, katerih naloga je braniti in nadzorovati mejo.

Odgovorno osebje poudarja, da so nameni Zavoda zgolj znanstveni, obenem pa želi s to kratko razlago osnovnih podmen raziskave in z izvajanjem omenjene metodologije zagotoviti, da bo uporaba podatkov služila izključno znanstvenim namenom. Osebe, s katerimi bodo prišli v stik anketarji Zavoda, lahko sodelujejo brez bojazni. S tem bodo pripomogli k boljšemu spoznavanju posebnih problemov teh mejnih krajev.

Kongres za dušno pastirstvo med turisti

Od 4. do 7. novembra je bil v Rimu IV. mednarodni kongres za dušno pastirstvo med turisti. Zastopanih je bilo nad 60 škofovskih konferenc. Velika udeležba na kongresu je sama po sebi pričča, kako postaja vprašanje verske oskrbe turistov vedno bolj pereče. Vsako leto gre več ljudi za krajši ali daljši čas po svetu in treba je iskati načinov, kako nuditi tudi tem ljudem priložnost, da zadoste svojim verskim potrebam.

DEŽELNE POBUDE

Sodobne pobude za razvoj industrije

Friulia-Lis — deželna finančna družba, ki ima namen pospeševati razvoj industrije, je začela izvajati svoj program. V Paviji pri Vidmu tj. v industrijskem področju furlanske prestolnice, gradi tovarno za predelavo in skladiščenje moketa; drugo tovarno za elektronske in elektrotehnične izdelke postavlja v Buttriju in tretja tovarna za dvigala na vozičku raste v Coseanu. Friulia-Lis bo investirala v te obrate pol milijarde lir. S tem bo ustvarjeno novih 150 delovnih mest.

Zanimiva je zamisel in socialna vrednost te pobude. Friulia-Lis zgradi industrijsko poslopje in če treba, ga opremi s stroji in vsem potrebnim ter ga odda v najem podjetjem, ki se izkažejo tehnično sposobna. Najemnik ima možnost, da v teku trajanja najemne pogodbe odkupi obrat, ki na ta način preide v njegovo last. Te ugodnosti so namenjene predvsem malim podjetnikom in obrtnikom, ki zaradi svojih skromnih delavnic in premoženjskih razmer ne morejo prevzeti nase večjih denarnih tveganj. Zanimivo je tudi, da se Friulia-Lis ne vtika v upravne posledice oddane tovarne.

Družba je že v prvih mesecih svojega obstoja prešla čez sto preženj za prevzem novih tovarn. Zato se je uprava odločila in dala na razpolago sredstva za gradnjo tovarne za izdelavo vijakov v Buttriju in za obrtniške tkanine v Villi Santini. V bodoče bo poskrbela za gradnjo še drugih obratov, ki bodo omogočili marsikateremu obrtniku, da postane industrialec in istočasno tudi zaposlitev številnim delovnim silam.

Inž. Janko Košir

9. Memorial »M. Filej«

Prejšnji teden se je zaključil letošnji Memorial, ki je obsegal osem različnih športnih panog: odbojko, kolesarstvo, namizni tenis, streljanje, balinanje, lahko atletiko, košarko in igro »med dvema ognjema«.

Na košarkarskem turnirju je sodelovalo pet moštev: Sovodnje, Dom, Gorica, Doberdob in Standrež. V finalnem srečanju za prvo mesto je Gorica premagala Standrež z 42:20. Za Gorico so igrali Vizintin Marjan (4 koše), Vončina Marjan (4), Cej Ivan (5), Kranner Marko, Kovc (10), Gravner, Miklus Marko (15) in Piras (4); pet prekrškov: Cej, Gravner, Standreški igralci: Paulin Igor (1), Nanut R. (6), Gilberto (2), Nanut Glavko, Brešan (16), Plesničar Ivan, Corva, Lutman in Rijavec (3); pet prekrškov: Rijavec.

Nagrajevanje se bo vršilo v soboto, 28. t. m. ob 15.30 v mali dvorani Katol. doma.

Zmagovalci posameznih športnih panog so tile: v odbojki Dom, drugo mesto Gorica; v kolesarstvu ekipa iz Pevme (Makuc, Fabris), med posamezniki Makuc in Miklus Karel; v namiznem tenisu ekipa »Sokol« iz Nablrežine (Ukmar, Cattonar), drugo mesto Dom, med posamezniki Prinčič Neva, Ukmar in Cattonar; v streljanju ekipa iz Rupe (Florenin, Ferfolja, Rutar), drugo mesto ekipa iz Gorice (Treu, Batišič, Klanjšček), med posamezniki Tomšič Vojko (Rupa) in Tomšič Ljubo (Sovodnje); v balinanju ekipa iz Gorice (Luban, Pelicon), drugo mesto ekipa »Gradine« (Ferfolja, Gerin); v igri »med dvema ognjema« ekipa »Doma«, drugo mesto ekipa iz Gorice; v košarki ekipa iz Gorice, drugo mesto ekipa »Veloxa« (Standrež); v lahki atletiki je v skupni oceni zmagal »Dom« (54 točk oziroma po finski tabeli na podlagi doseženih rezultatov 6206 točk), druga je Gorica (39 točk, po finski tabeli 4580 točk), tretji je Standrež (24 točk, po finski tabeli 2533 točk), četrto mesto Sovodnje (8 točk oziroma 359), peto mesto »Hrast« (7 točk oziroma 730); v četverboju je prvo mesto dosegel Marko Kraner (1661 točk: 100 m, krogla, daljava, 1500 m), najboljši tehnični rezultat pa Mirko Spacapan (met krogle 11,42 m, 635 točk).

Povabljeni v Avstrijo

Ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik se je v začetku novembra udeležil kot opazovalec rednega jesenskega zborovanja avstrijskih škofov.

Marijanskega škofa dr. Maksimilijana Držečnika so povabili na prvo zasedanje škofijske sinode v mestu Železno (Eisenstadt) v Avstriji.

Proslava 70-letnice slikarja T. Kralja. V ponedeljek, 30. novembra bo obiskal v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 tržaške Slovence akademski slikar Tone Kralj. Umetnik, ki je poslikal toliko cerkva prav na Primorskem, zasluži, da mu ob jubileju izrazimo svoje polno priznanje. Začetek večera bo ob 20. uri.

Prijavite vino do 28. novembra

Kot prejšnja leta, tako je tudi letos treba prijaviti letošnji pridelek vina na pristojnem občinskem trošarinskem uradu do 28. novembra. Prijava je obvezna za vino pridelano iz lastnega ali iz kupljenega grozdja. Samo na podlagi te prijave bo mogoče dobiti dovoljenje za prodajo vina. Posebne tiskovine so na razpolago pri trošarinskem uradu ali pri sindikalni organizaciji.

OBVESTILA

SKAD v Gorici vabi na prvo predavanje v letošnji sezoni, ki bo v petek, 27. novembra ob 20.30 v Katoliškem domu. Predaval bo znani slovenski astronom, Goričan po rodu, univ. prof. Fran Dominko o temi »KOZMOS IN ČLOVEK«.

Pevski zbor Rupa-Peč priredi v nedeljo, 29. novembra ob 8.30 zvečer kulturni večer v šolskem poslopju v Rupi. Na sporedu bo predavanje s slikami o lepota in običajih Gorenjske, katere nam bo prikazala gdč. Jana. Pevski zbor Rupa-Peč pa bo prispeval nekaj pevskih točk. Vstop prost. Prisrčno vabljeni vsi župljani.

Prim. dram. gledališče iz Nove Gorice bo nastopilo ta četrtek, 26. novembra ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici s Cankarjevo dramo v treh dejanjih »KRALJ NA BETAJNOVI«.

Miklavžev večer z obdarovanjem otrok bo v Katoliškem domu v Gorici v soboto, 5. decembra ob 15. uri. Darove sprejema družina Spacapan v Katoliškem domu, Drevored XX. septembra 85, do sobote 5. decembra popoldne.

Kino dvorana Bazovica obvešča, da bo film »Ben Hur« predvajala v nedeljo, 29. novembra ob 17. uri in ne ob 16. kot je bilo javljeno v prejšnji številki.

Razstava mladega umetnika. Od 28. novembra do 7. decembra razstavlja svoja dela mladi tržaški slikar Robert Kozman v prostorih »Cesare Sofianopulo«, Largo Papa Giovanni, 6 (glavni salon, prvo nadstropje). Urnik: Med tednom od 18. do 20. ure, v nedeljo od 10.30 do 12.30. Otvoritev razstave je v soboto, 28. novembra ob 18h.

Slovenska kult. gospodarska zveza ima v nedeljo 29. novembra ob 9. uri v mali dvorani Kulturnega doma osmo zasedanje glavnega sveta zveze. Na sporedu je pregled storjenega dela in volitve.

DAROVI

Za Alojzjevišče: V spomin pok. Marije Mozetič vd. Pelicon, družina K. I. 10.000 lir; v spomin na obletnico smrti sestre Dore družina Prinčič lir 2.500; namesto cvetja na grob pok. Jožefete Petejan: družina Malič, Peč 14/a, lir 2.500 in družina Kovic, Peč 17, lir 3.000; Alojz Cevdek, Peč, lir 2.000.

Za Zavod sv. Družine: Neimenovana lir 10.000; namesto cvetja na grob pok. Jožefete Petejan: družina Kovic, Peč 17, lir 3.000 in družina Malič, Peč 14/a, lir 2.500; v spomin ob obletnici sestre Dore družina Prinčič lir 2.500; N. N. lir 5.000.

V spomin g. Vidmarja in njegove mame daruje za župnijsko cerkev sv. Jerneja na Opčinah Terezija Skerlavaj, Proseška ul. 139, lir 2.000.

Za Marijanišče na Opčinah: namesto cvetja v spomin pok. Marije Zidarič družina Cotar z Opčin 2.000 lir; N. N. namesto cvetja na grob pok. matere g. J. Vidmarja 2.000 lir; N. N. mesečni prispevek 1.000 lir.

Za Slomškov dom: dr. Stanislav Pavlica 5.000, ob krstu Marka Ozbič 5.000. V počastitev rojstva svetniškega škofa A. M. Slomška N. N. 10.000 z željo, da bi kmalu dosegel čast oltarja!

Za Marijin dom v Rojanu: Ob smrti Terezije Jamšek daruje hči Ana 5.000 lir; v počastitev pok. Terezije Jamšek daruje Koch Alojzija 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored ob 29. nov. do 5. dec. 1970

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Schubert: Trije glasbeni utrinki. 10.45 Za dobro voljo. 11.15 Oddaja za najmlajše: Zora Tavčar: »Dvojčka Gad in Modras«. Radijska nadaljevanka. Prvi del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 12.30 Glasba po željah. 15.30 P. Kozak: »Kongres«. Drama v treh dejanjih. 17.35 Revija zborovskega petja. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Filmska glasba. 20.30 Iz slovenske folklorne: »Ljudske pesmi«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. Ponovitev ob 18.30. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 17.35 Vaše čtivo. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.15 Zbor »G. Verdi« iz Ronk. 21.00 Pripovedniki naše dežele: Tri črtice Valerie Sisto Comar. 21.40 Schubertovi, Griegovi in Kozinovi samospevi.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 E. Cevc: Preproste stvari (5) »Skrinja«. 19.30 Moški zbor »Fantje izpod Grmade«. 20.35 Janáček: »Poleta gospoda Broučka«, opera v dveh delih. Izvajata orkester Narodnega gledališča in zbor gledališča Smetana iz Prage.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinjski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce. 17.35 Slovarček sodobne znanosti. 17.55 M. Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Družinski obzornik. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 E. Kishon: »Veliki beg«. Radijska igra. 21.25 Gesualdovi madrigali.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.50 Skerjanc: Allegro da concerto za čelo in orkester. Izvaja simfonični orkester RTV Ljubljana. 19.20 Slovenski vokalni orte. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.35 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 L. Businco: O človeški prehrani (10) »Diete in zdravje«. 13.30 Glasba po željah. 15.55 Oddaja za avtomobiliste. 16.10 Operetni odlomki. 17.00 Znani pevci. 17.20 Lepo pisanje. 17.30 Za mlade poslušavce. 17.50 Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Nepozabne melodije. 19.10 Po družtvih in krožkih: Društvo »Ivan Trinko« v Cedadu. 19.20 Zbor RTV Ljubljana. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 F. Jeza: »Sveti Miklavž ljubi vse otroke«. Mladinska igra.

ZAHVALA

Ganjeni nad tolikimi dokazi ljubezni in sočutja ob smrti naše ljubljene mame

Jožefete Petejan roj. Cijan

se iskreno zahvaljujemo g. župniku prof. Butkoviču za opravljene pogrebne obrede, darovalcem vencev in cvetja, pevcem za žalostinke ter vsem, ki so jo v tako lepem številu pospremili na njeni poslednji poti. Zapustila nam je prelep zgled vzornega krščanskega življenja; zato jo bomo ohranili v hvalnem spominu.

Zalujoči hčerki

Marija in Helena z družinama

Peč, 22. novembra 1970

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo